

Moninaista opetusta armosta ja sen vaikutuksesta pelastukseen

Pelastuksen perustuksena on Kristuksen täydellinen teko ja täydellisyys, mikä luetaan niiden hyväksi, jotka uskovat häneen ja jotka Jumala armossaan pelastaa. Tästä on vakuutena Jumalan sana:

"Hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt iankaikkisesti täydelliseksi ne, jotka pyhitetään". Hebr 10:14

Jokainen uskovainen ja valittu Kristuksessa on täysin kelpaava Jumalalle Kristuksen uhrin ja vanhurskauden ansiosta, ei oman itsensä kautta, vaan pelastus on Jumalan lahja, yksin armosta, kuitenkin uskon kautta niille, jotka uskon ovat saaneet sanan synnyttäessä heissä uskoa Hengen avustuksella ja nuhtelun tuloksena. Efe 2:8-10, Snl 1:20-33, Room 10:17, Joh 6:63,68

Jokainen äsken kääntynyt on täysin pelastunut ja täydellinen Isän silmissä, vaikka on vielä lihallinen lapsi Kristuksessa ja hänessä riippuu kiinni paljon syntiä sekä maailman mielen mukaisia asenteita. 1Kor 3:1ss., Tiit 3:4-5, Room 8:9 Jumala puhdistaa näitä lihallisia lapsia ja kasvattaa heitä Kristuksen tuntemisessa, niin että he vapautuvat vähän kerrassaan vääristä sydämen asenteista, lihallisesta mielestä, himojen orjuudesta, synnillisistä tavoista ja synnistä. Efe 4:1-16, 2:1-11 Tämä on jatkuvaa pyhitystä eli erottautumista sekä puhdistautumista maailman tottelemattomuuden hengestä, perkeleestä ja synnistä. 2Kor 6:14-7:1, Efe 4:17-24

Jokainen väärä istutus revitään juurineen irti sydämen maaperästä ja tilalle istutetaan vanhurskauden kylvö, Jumalan sanan siemen, mikä itää ja kasvaa vartta vanhurskaudelle. Matt 15:13, 13:1-23, Jer 1:10, Jaak 1:18-22, 3:18 Uskovainen tottelee sitä enemmän Jumalaa, mitä pitemmälle pyhitys on hänessä edennyt. Room 6:17, 16:26, Kol 4:12, 2Kor 10:5-6

Pyhityksen astetta tahi määrää ei määritä aika vaan muutos sydämässä voi tapahtua hitaasti tai nopeasti, riippuen siitä, miten halukas pyhitettävä ihminen on pysymään Jumalan työpöydällä, saviastian, jota muovataan ja puhdistetaan epäpuhtauksista. Jer 18:1-12, 2Tim 2:19-26 Toisin kuin vapaan tahdon kieltävässä ja nöyristelevässä tekopyhässä opetuksessa opetetaan, on pyhitys Jumalan ja ihmisen välistä yhteistyötä. Me olemme Jumalan työtovereita eikä totteleminen ja sanan vastaanottaminen tai säilyttäminen puhtaassa sydämässä ole pakollista. Joh 15:14, 1Kor 3:5-18, 15:1-3, Kol 1:21-23 Ihminen on itse vastuussa Jumalalle siitä, miten rakentaa Jumalan sanan ja Kristuksen perustukselle omaa elämänsä eli miten hän elää ja mitä tekoja hän tekee. Matt 7:21-29, 12:33-37 Paavali neuvoo uskovaisia toistuvasti tutkimaan ja ymmärtämään, mikä on Jumalan tahto, minkä jälkeen sitä voidaan noudattaa. Room 12:1-3, Efe 5:6-17, 1Tess 5:12-23 Ilman Jumalaa pyhitys ei ole kuitenkaan mahdollista ja voima sekä viisaus sitä varten tulee Herralta, joten pelastus on tästä huolimatta Jumalan lahjaa eikä omaa ansiota. 1Piet 1:5, Joh 15:1-8, Matt 10:8, 1Kor 2:6-16, 4:7, Efe 2:8-10 On kuitenkin täysin ihmisen vastuulla, miten hän lahjaa käyttää vai käyttäkö sitä ollenkaan. 2Tim 1:6ss.

Jumalan palveleminen on aina vapaaehtoista, niin että siitä voidaan myös kieltäytyä, jos joku ei tahdo tehdä elämässään Jumalan tahtoa. 1Piet 5:1ss., 1Kor 9:14-27 Jumala ei vaikuta ihmisen tahtoon siten, ettei ihminen voi itse päättää sitä, miten ja keneen uskoo sekä mitä hän tekee elämässään. Ihmisen elämä on valintoja täynnä, joista uskovaisen on valittava se tie, mikä kelpaa Jumalalle ja hyljättävä muut tiet, mitkä vievät vaivaan, pois Jumalan tahdosta. Tämä opetus on selvä kautta koko Raamatun. Psa 25:12, 55:13-20, Snl 23:26, 1:20-33, Jaak 5:19-20, Hebr 3:12-4:13 Vastuu valinnoista on ihmisen, joten Jumalan vaikutus ihmisen tahtoon ja tekemiseen ei ole riippumaton vastaanottajasta eli ihmisestä vaan on täysin riippuvainen siitä, miten suhtaudumme Jumalan opetukseen ja ohjaukseen. Fil 2:12-13, 1Kor 3:1-18 Jumala on voimallinen mielipidevaikuttaja niin kuin mainokset ja media nykyihmisen

elämässä, mutta pakko ei kenenkään ole Jumalan sanojen tai mainosten informaation mukaan ole toimia. Mielen muuttuminen ei ole automaatio sille, joka Jumalan sanaa kuulee. Tästä syystä kehoitus mielenmuutokseen edellyttää kuulijan aktiivista sanan vastaanottamista ja reagoimista sen vaatimalla tavalla. Jeesus saarnasi: "Muuttakaa mielenne ja uskokaan evankeliumi!" Mar 1:16 Kääntyminen Jumalan tykö ei ole pakollista eikä Jumala vaikuta sitä vasten ihmisen tahtoa. Jos joku kuitenkin kääntyy, niin Jumala sallii hänen kääntyä ja jopa tahtoo sitä. Hes 18:30-32, Jer 15:19, Sak 1:3 Jumalan tahdon tapahtuminen ei ole kuitenkaan ihmisen tahdosta riippumaton asia vaan vapaavalintainen mahdollisuus jokaisen kutsutun elämään.

Jumala pyhittää ihmisen sanansa ja Henkensä kautta, mutta ihmisen on suostuttava ja oltava yhteistyöhaluinen pyhityksen prosessiin. Joh 17:17, 2Tess 2:13-17 Pyhitys ei etene ihmisen omalla voimalla tai omasta viisaudesta, mutta henkien Isän valtaan alistunut ja kurituksen kautta harjaantunut Jumalan lapsi pyhittyy pyhittymistään niin, että tekee mielellään Jumalan tahdon kaikissa asioissa. 2Tess 1:11-12, Hebr 12:1-17, Ilm 22:11 Jumalan pyhyys ja puhtaus lisääntyy valitun sydämessä. Hänen elämänsä ei ole silloin enää omavoimaista ja omavanhurskasta vaan Kristus vaikuttaa hänessä tahtomista ja tekemistä, kaiken sen hyvän, mitä me elämässä edustamme ja tuomme julki Isän Jumalan kunniaksi. Room 15:17-19, Fil 2:12-13, Hebr 13:20-21 Uskovainen ja pyhä ihminen on sellainen, joka ei korota pyhällä vaelluksellaan itseään vaan kiitoksen hänen tekemistään hyvistä teoista saa Isä Jumala. Matt 5:11-16

Tämä ei puolestaan tapahdu siten, että uskovainen antaa ainoastaan suullaan kunnia Jumalalle hyvistä teoistaan vaan siten, että hänen sydämensä on taipunut alati Isän puoleen ja kumartaa häntä ainoata. Aito Jumalan vaikuttama pyhitys eli hengen puhdistuminen ja synnistä luopuminen näkyy uskovaisessa kaikella tapaa rauhallisuutena, hyvyytenä, ystävällisyytenä, sävyisyytenä, itsensä hillitsemisenä, lempeinä vastauksina, siunaamisena, ilona, rakkutena, uskollisuutena, totuudessa pysymisenä, vanhurskautena, jumalisuutena, puhtautena, pyhyytenä ja kaikin puolin Kristuksen jalona mielenlaatuna sekä pyhänä vaelluksena.

Pyhästä ja valitusta voi aistia hänen syvän luottamuksensa Jumalaa kohtaan ja rauhan, mikä vallitsee hänen sydämessään. Hänen kasvonsa ovat kuin enkelin kasvot ja syvä rakkaus lähimmäistä kohtaan kuvastuu hänen tietävistä sekä viisaista silmistään. Jumalan viisaus vaikuttaa hänessä ihmeellisiä sydämen salaisuuksien paljastamisia ja onnen siunaus kulkee hänen mukanaan. 1Kor 2:6-16, 14:21-25 Tätä kohden Jumala tahtoo jokaista lastaan kuljettaa, mutta päätös pyhitykseen alistumisesta ja Kristuksessa pysymisestä on yksin ihmisen, ei kenenkään muun. Joh 15:1-6, Room 11:11-23, Kol 1:21-23, 1Kor 15:1-3 Tästä syystä Jumala voi tuomita oikeudenmukaisesti ihmiset kadotukseen tai pelastaa heidät Jumalan taivaaseen.

Kaikenlainen vapaan tahdon kieltävä opetus ja teeskentelevä nöyristely on kauhistus Jumalan silmissä samoin kuin vastuun sysääminen ihmisen kohtalosta Jumalan harteille. Jumala pitää omistaan huolen ja on luvannut tehdä sen, mutta ei hän pelasta ketään vasten tämän tahtoa. Kuka tahansa voi langeta ja lähteä pois Kristuksen luota, luopua elävästä Jumalasta synnin peittämänä ja ylpeyden sekä itsekkyyden tähden. Hebr 3:12-15 Nämä ovat ihmisen suurimpia vihollisia: yksin ihmisen oma liha voi kadottaa hänet, ei mikään muu luotu. Room 8:35-39, 13:10-14

Kun ihminen tulee uskoon ja syntyy uudesti ylhäältä, muuttuu hänen sydämensä asenne kerralla toisenlaiseksi. Tätä tapahtumaa sanotaan "sydämen ympärileikkaukseksi Hengessä" ja "uudestisyntymisen pesuksi sekä Pyhän Hengen uudistukseksi". Room 2:28-29, Tiit 3:4-5 Paavali tunnustaa, että hän ja muut apostolit olivat "ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, monenlaisten himojen ja hekumain orjia, elivät pahuudessa ja kateudessa, olivat inhottavia ja vihasivat toisiaan". Tiit 3:1-3 He eivät olleet sitä kuitenkaan enää sen jälkeen, kun heistä oli tullut uusia luomuksia, Jumalan tekemiä uusia ihmisiä sisäisen ihmisen puolesta. 2Kor 5:17, Efe 4:20-24, 2:8-10, Kol 3:10-11, Gal 6:15 Uudelle luomukselle

on ominaista Jumalan käskyjen pitäminen eikä se ole raskasta, kun mielihalu on oikeamielisen hyvän tekemiseen ja väärämielisen pahan karttamiseen. 1Kor 7:19, 1Joh 3:8-10, 5:3, Matt 11:28-30, Joh 14:20-28 Uusi luomus ei ole lakia vastaan vaan noudattaa lakia ja yhtyy siihen ilolla sydämessään. Room 5:20-7:6,22-25, 8:1-16, Gal 5:13-26

Jeesus Kristus tulee ihmisen sydämeen asumaan Pyhässä Hengessä silloin, kun ihminen syntyy uudesti ylhäältä. Joh 14:14-28, Efe 1:13-14, 3:14-21 Ihminen syntyy uudesti ylhäältä uskomalla Herraan Jeesukseen, Jumalan sanaan ja tulemalla mielenmuutokseen. Joh 5:24-25, 1Piet 1:23, Jaak 1:18, Apt 3:19, 10:43-48, 16:30-31, 26:17-20, Room 10:17, 1Tess 1:3-7, 2:13 Jokaisessa Kristuksen omassa on Pyhä Henki, joka on sama kuin Kristuksen Henki. Room 8:9-10, 1Piet 1:11, Efe 4:30 Sydämen tilan muutos on silmänräpäyksellinen äkkikäännös, jossa vanhan ihmisen kuollut kivisydän muuttuu eläväksi lihasydämeksi ja tämä kehitys yhä elävämpään suuntaan jatkuu jatkumistaan, mikä on hengen pyhitystä, mistä edellä puhuin. Hes 36:24-27 Hengen pyhitys on meissä olevan sisäisen ihmisen puhdistumista päivä päivältä, niin että se tulee yhä enemmän Kristuksen kaltaiseksi muuttuen kirkkaudesta kirkkauteen niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. 2Kor 3:17-18, 4:16-18 Hengen pyhitys tarkoittaa erottautumista maailman tottelemattomuuden hengestä ja synnistä, lihallisen mielen mukaisesta vaelluksesta ja väärästä sydämen asenteesta.

Jeesus puhdistaa ensin astian sisäpuolen eli sydämen, niin että myös astian ulkokuori tulisi puhtaaksi. Matt 23:26 Kun uskovaisen ja pyhän ihmisen mieli on puhdas, niin silloin myös hänen käytöksensä on evankeliumin arvon mukaista pyhää vaellusta. 1Tess 2:1-13, 1Piet 1:13-25, 2:1ss. Raamatun opetuksen mukaan valittujen mieli on puhdas eikä saastainen. 2Piet 3:1, 2Kor 2:17, 1Tess 2:3 Puhtaasta mielestä ja sydäimestä kumpuavat elävän veden virrat, mikä tarkoittaa Pyhän Hengen vuodattumista ulos ihmisen sisimmästä, missä on näkymätön Jumalan valtakunta Pyhässä Hengessä. Luuk 17:20-21, Joh 4:14, 7:37-39

Morsian eli Kristuksen seurakunta kutsuu uskosta osattomia ihmisiä juomaan ilmaiseksi elävää vettä, joka kumpuaa heidän sydämistään ja on siis Pyhän Hengen vaikutusta niissä, jotka uskovat Kristukseen Jeesukseen, Jumalan Poikaan. Ilm 22:17, 21:6 Uskovainen ja pyhä on Kristuksen rakkauden kirje tälle pimenevälle maailmalle ja sen ihmisille, joka on kirjoitettu elävällä musteella eli Pyhällä Hengellä. Jumala vaikuttaa uskovaisissa jopa ajattelemista, niin ettei meillä olisi kykyä ajatella Jumalan tahdon mukaan, ellei Isä sitä meissä vaikuttaisi. 2Kor 3:1-6 Näin meidän sanamme tälle maailmalle ovat samaa kuin Jumalan puhe ja Kristuksen Jeesuksen todistus. 1Piet 4:10-11, 1Tess 2:13, 1:3-6, Joh 15:26-27

Jos joku ottaa vastaan kauttamme tulevan todistuksen Jumalan Pojasta, niin hän pelastuu, mutta joka torjuu pelastuksen sanoman, joutuu kadotukseen. Joh 15:17-27, 13:20, Mar 16:15-16 On syytä kuitenkin muistaa, etteivät kaikki uskovaisten sanat ole Pyhän Hengen puhetta vaan me puhumme välillä myös omiamme. Hengellisen ihmisen on kyettävä erottamaan se, mikä puhe lähtee Isän sydämeeltä ja mikä on ihmisen omia mielipiteitä tai peräti väärää puhetta, lankeemusta syntiin.

Jeesus puhdistaa ensin astian sisäpuolen, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi. Tämä tarkoittaa pyhää vaellusta ja synnistä vapaata elämää, mitä Jumala kutsuu omiaan elämään. Room 6:1-23, 1Tess 4:1-12, 1Piet 1:13-16 Puhtaasta sydäimestä ja puhtaista ajatuksista lähtee kaikki hyvä Jumalan kunniaksi. Jeesus opetti, että "hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, mutta paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa." Matt 12:33-37 Samasta sydäimestä ei saa lähteä siunaus ja kirous, kiitoksen seassa rivo ja rietas puhe tai sopimaton ilveily. Efe 4:28-5:3, Matt 7:14-20, Jaak 3:1-18 Ihmisen suu puhuu sydämen kyllyydestä. Jos sydän on katkera, vihamielinen ja ilkeä, niin suu sadattelee kirouksia ja pahoja toivotuksia lähimmäisilleen. Jos sydän on Jumalan rakkaudella kyllästetty ja avara sydän, niin ihminen on anteeksiantavainen, nöyrä ja armahtavainen. Silloin suu siunaa jopa vihollisia ja vainoojia, sillä Jumalan ihmisen sydän on hyvä eikä ylen lihallinen ja saastainen syntinen sydän, niin kuin nöyristelevät ja väärämieliset teologit ovat vuosisatojen ajan opettaneet luullen Jumalan vaikutusta meissä omavanhurskaudeksi ja teeskentelyksi. Kierojen

oppiin ei pidä kenenkään alistua vaan Jumala tahtoo jokaisen uskovaisen olevan suora puheissaan ja mieleltään puhdas.

Jumala antaa pelastuksen niille, jotka tekevät hänen tahtonsa. Matt 7:21-23 Pelkkä suun tunnustus ja ihmeet sekä voimalliset teot Jeesuksen nimen kautta eivät todista vielä uskovaisuudesta. Matt 24:14, 2Tess 2:1-12 Ainoa pelastava suun tunnustus on se, että Jumalan Poika, Jeesus Kristus, tunnustaa meidät Isänsä edessä taivaissa ja enkeleiden edessä hänen tulemuksessaan. Ilm 3:5, Matt 11:27 Tähän tunnustukseen vaikuttaa myös se, olemmeko hävenneet evankeliumia ja Jumalan Poikaa tämän elämän aikana vai tunnustaneet häntä ihmisten edessä totuudessa, vanhurskaudessa ja vilpittömästi, etsimättä omaa kunniaa ja väärää taloudellista etua itselle Jeesuksen nimen turvin ahneudessa. Mar 8:35-38, 1Tim 6:6-12, Room 1:16, 1Kor 9:14-18, 1Tess 2:6, Joh 5:37-47, 7:16-18

Jumalan palvelijoilta vaaditaan sitä, että heidät havaitaan uskollisiksi. 1Kor 4:1-4 Jos olemme uskolliset kuolemaan asti, niin saamme elämän kruunun. Ilm 2:10 Uskolliset, valitut ja pyhät voittavat yhdessä Karitsan kanssa. Ilm 17:14 Jotkut ovat ymmärtäneet Raamattua väärin, kun Paavali kirjoitti, että Kristus pysyy uskollisena, vaikka me olisimme uskottomia. 2Tim 2:11-13 Uskoton tarkoittaa epäuskoisia ja tottelemattomia. Me emme saa olla uskottomat Jumalaa kohtaan vaan meidän tulee olla yksilöinä uskolliset Jumalan kanssa tekemällemme liitolle. Jumala on uskollinen ihmiskunnan kanssa tekemälleen liitolle, mutta liiton edut ja hyöty etenkin pelastuksen mielessä luetaan vain niiden hyväksi, jotka palvelevat uskollisesti ja epäitsekästi Jumalaa niillä armolahjoilla, mitä Jumala on heille antanut. Tämä käy ilmi mm. Jeesuksen kertomuksessa palvelijoista, joista kullekin annettiin talenteja eli rahaa tai kykyjä sen mukaan, mitä kukin pystyi kantamaan. Matt 25:14-30 Kun kyvyt otettiin käyttöön, niin armo lisääntyi ja kasvoi, mutta jos kyvyt haudattiin maahan ja nautiskeltiin vain omasta pelastuksesta vaieten Jeesuksesta tai pelättiin todistusta Jeesuksesta, niin sellaisen palvelijan kohtalo oli kadotus.

Vain "hyvät ja uskolliset palvelijat" palkitaan. Matt 25:21 Meidän tarvitsee olla vain vähässä uskollisia, niin meidät pannaan paljon vartijoiksi. Jumala on armollinen ja hyvä Isä eikä mikään orjapiiskuri, joka vaatii omilta lapsiltaan enemmän kuin mihin nämä pystyvät. Jokainen saa palvella Jumalaa sen kyvyn mukaan, mikä on lahjana saatu. 1kor 4:7, Matt 10:8

Jumala pelastaa sellaisia pakanoita, jotka eivät tiedä laista ja kirjoitetusta Jumalan sanasta mitään, mutta noudattavat silti sydämessään Jumalan tahtoa. Room 2:12-29 Tämä sanotaan selvästi Paavalin opetuksessa, jos vain tahdot ymmärtää sitä niin kuin hän on sen kirjoittanut. Sydämetään ympärileikattu eli uudestisyntynyt ihminen on sellainen, joka tekee vanhurskautta, elipä hän missä kansakunnassa tahansa. Apt 10:34-35 Hän on katunut omaa syntisyyttään ja pyytänyt sitä anteeksi näkymättömältä Luojalta, jonka todistus ja kädenjälki on nähtävillä kaikkialla luomakunassa hänen teoissaan eli luoduissa olennoissa. Room 1:18-21 Jumalan armo vaikuttaa näkymättömänä voimana jokaisessa Jumalan lapsessa, niin että me hylkäämme jumalattomuuden ja maailmalliset himot sekä elämme Jumalan tahdon mukaan. Tiit 2:11-14, 1Kor 15:10 Vaikka kukaan pakana ei pelastuisi, niin on se kuitenkin heille mahdollista, riippumatta siitä ovatko joskus kuulleet kirjoitetusta Jumalan sanasta vai eivät.

Sellainen on väärä lain opettaja, joka opettaa oikein Jumalan lakia, mutta ei itse noudata sanojaan. Matt 23:1ss. Jumala tuomitsee nämä väärät opettajat kadotukseen. Room 2:1-29 He häpäisevät synneillään julkisesti Jumalan nimeä ja Jeesuksen ristiä. Fil 3:18-21, Hebr 6:1-8 Jos joku lähtee tekemään tahallaan syntiä vielä sen jälkeen, kun on syntynyt uudesti ylhäältä eikä hylkää syntejään Jumalan vetäessä häntä mielenmuutokseen, niin siitä on seurauksena paatumus ja kadotukseen joutuminen. Hebr 10:25-31, 3:12-4:13, 12:1-17, 2Piet 2:20-22, 1Tess 4:1-12 Myös väärät opit ja villitsevät henget johdattavat sieluja kadotukseen. 1Tim 4:1-11 Valheen ulkokultaisuuden henki viettelee monia uskovaisia ja saa sielulliset luopumaan Jumalan totuudesta. 2Tess 2:1-17 Jumalaton ja lihallinen ihminen on mahdollista tunnistaa ja erottaa pyhien yhteydessä. Matt 3:1-11, 7:14-20, 12:33-37, Apt 5:1-11, 13:6-12, 16:16-18, Gal 2:4, 1Tim 1:18-20, 2Tim 2:15-18, 4:14 Jumala tahtoo suojella seurakuntaa paljastamalla väärät opettajat ja profeetat, kaikki itsekkäät ja ylpeät teeskentelijät, jotka tuovat sisään

turmiollisia harhaoppeja ja viettelevät laumaa syntiin, etenkin tekopyhyyteen ja väärään nöyristelevään mielenlaatuun, valheisiin.

Kaikki edellä oleva opetus huomioiden pelastuksen kannalta on ratkaisevaa se, mikä on ihmisen siveellinen ja moraalinen taso. Äsken kääntynyt voi olla vielä lihallinen ja tottelematon monissa asioissa, mutta hänkin muuttuu pyhittyessään yhä enemmän Kristuksen kaltaiseksi ja alkaa totella Jumalaa. Ihmisen suhtautuminen Jumalan kymmenen käskyn lakiin, kultaiseen sääntöön ja rakkauden kaksoiskäskyyn kertoo paljon hänen sydämensä tilasta. Pyhä ja valittu noudattaa Jumalan lakia Hengen uudessa tilassa, mutta lihallinen ja ylen synnillinen vanha ihminen rikkoo sitä jatkuvasti eikä edes kadu vaan puolustaa oikeuttaan synnin harjoittamiseen sekä väärämielisyyteen. Hän elää valheessa ja on tottelematon, kaikin tavoin inhottava ja pahoja tekevä ihminen, ihan niin kuin mekin olimme ennen uskoontuloa ja uudestisyntymistä. Nyt me olemme kuitenkin puhtaat ja pyhitetyt, vanhurskautetut Kristuksen Jeesuksen nimessä, veressä ja Pyhässä Hengessä. 1Kor 6:9-11 Emme vaella enää mielemme turhuudessa meissä olevan tietämättömyyden tähden, petollisia lihan himoja noudattaen niin kuin pakanat tekevät. Efe 4:17ss. Pyhä ja valittu kärsii lihassa, niin että luopuu synnistä ja voi elää Jumalan tahdon mukaan. 1Piet 4:1ss. Sellaista vastaan ei ole laki. Gal 5:13-26

Harhaopit ovat luonteeltaan sellaisia, että ne vieroittavat ihmisiä Kristuksesta ja johdattavat heitä panemaan luottamuksensa väärään kohteeseen pelastuksen turvana. Siitä syystä kaikki harhaopit ovat erityisen vaarallisia. Joku valittu ja pyhä voi erehtyä kannattamaan harhaoppia, mutta pelastuu silti, jos hänen luottamuksensa ja turvansa kohde on oikea, Kristus Jeesus ja suoraan hän ilman mitään välittäjää kuten kastetta, ehtoollista tai muuta sakramenttia. Jos jotakin pannaan ihmisen ja Kristuksen välille välittämään armoa, niin silloin menetetään koko armo, sillä Jumalan vaikuttaman uskon kohde on suoraan Jeesus Kristus ja hänen kauttaan Isä Jumala. 1Piet 1:21, Joh 12:42-45 Jos joku turvaa sakramenttiin pelastuksensa perustuksena, niin hän joutuu kadotukseen harhaoppisuutensa ja vääräuskoisuutensa vuoksi. Silloin hänen sydämessään asuu sula pahuus, mikä voidaan paljastaa väärämielisyytenä laajemminkin mittakaavassa kuin vain opillisena erehtymisenä. Jos joku on kuitenkin vilpittömästi erehtynyt opissa, mutta elää Jumalan tahdon mukaan sydämetään nöyränä ja teeskentelemättä noudattaen rakkauden käskyä, niin hän pelastuu Jumalan armosta ja vaikutuksesta.

Petteri Haipola, 06.07.2006